

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 466/2015-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. februára 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka v konaní o sťažnosti obchodnej spoločnosti GEOVRTY – DRILLROCK, s. r. o., Bystrická 901, Žarnovica, zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Michalenkovou, Advokátska kancelária, Partizánska cesta 3, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok v konaniach vedených pod sp. zn. 26 Cb 71/2011 a sp. zn. 26 Cb 72/2011 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti GEOVRTY – DRILLROCK, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok v konaniach vedených pod sp. zn. 26 Cb 71/2011 a sp. zn. 26 Cb 72/2011 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Pezinok prikazuje v konaniach vedených pod sp. zn. 26 Cb 71/2011 a sp. zn. 26 Cb 72/2011 konať bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti GEOVRTY – DRILLROCK, s. r. o., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Pezinok p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti GEOVRTY – DRILLROCK, s. r. o., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 444,85 € (slovom štyristoštyridsaťštyri eur a osemdesiatpäť centov), ktorú je Okresný súd Pezinok p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. Evy Michalenkovej, Advokátska kancelária, Partizánska cesta 3, Banská Bystrica, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 466/2015-22 zo 4. novembra 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť obchodnej spoločnosti GEOVRTY – DRILLROCK, s. r. o. (ďalej len „s'ťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 26 Cb 71/2011 a sp. zn. 26 Cb 72/2011.

2. S'ťažovateľka v s'ťažnosti okrem iného uviedla, že nečinnosťou v napadnutých konaniach o zaplatenie sumy 27 867 €, resp. sumy 24 386 € s prísl. došlo k porušeniu jej označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Okresný súd v oboch prípadoch

od podania návrhu nerozhodol ešte v merite veci, hoci konania sa vedú už od decembra 2010. Okresný súd tiež nepostupuje podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), keď do podania sťažnosti nerozhodol o jej návrhoch z 29., resp. 30. apríla 2015 na vydanie predbežných opatrení.

3. Sťažovateľka ďalej po podrobnom opísaní procesných úkonov okresného súdu a ich účastníkov v oboch napadnutých konaniach poukázala tiež na protiprávne správanie odporcov, na ktorých podala aj viaceré trestné oznámenia a ktorí sa podľa nej dopustili trestných činov, keď prevádzali svoje obchodné podiely na tretie osoby v zahraničí, čím sa stáva vymoženie jej preukázateľných pohľadávok stále viac nereálne. Súčasne táto zlá situácia (nekonanie okresného súdu) ju dostáva v dôsledku nezaplatenia faktúr nielen odporcami, ale aj za iné vykonané práce pre veľké stavebné spoločnosti do úpadku. Veľkú časť nákladov musela sťažovateľka ako poškodená v trestnom konaní vynaložiť aj na bránenie svojich práv pred orgánmi činnými v trestnom konaní prostredníctvom advokátov, v dôsledku čoho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 25 000 €.

4. Sťažovateľka na základe uvedených argumentov v petite sťažnosti tvrdí, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a priznal jej finančné zadosťučinenie (bod 3 *in fine*) a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,44 €.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci 2. októbra 2015 písomne vyjadril okresný súd podaním sp. zn. Spr. 3134/2015 z 29. septembra 2015, v ktorom uviedol:

„Čo sa týka skutkových okolností tvrdených sťažovateľom v jeho ústavnej sťažnosti vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 26Cb 71/2011 a sp. zn. 26Cb 72/2011 súvisiacich s podaním návrhu na súd vydaním platobných rozkazov, ako i vytýčených termínov pojednávania nemáme námietky.

Pokiaľ ide o tvrdenia sťažovateľa súvisiace s trestným konaním konateľky odporcu

██████████ k tomuto sa nevyjadrujem, nakoľko toto nesúvisí s konaním pred

Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 26Cb 71/2011, rovnako ani postup [REDACTED] vo vzťahu k prevodom jej obchodných podielov.

V prílohe Vám zasielam vyjadrenie zákonného sudcu, z ktorého je zrejмый zoznam jednotlivých úkonov súdu a toto jeho podanie si osvojujem ako písomné vyjadrenie k veci.

Na dĺžku konania mali predovšetkým vplyv návrhy navrhovateľky - sťažovateľky na rozšírenie okruhu účastníkov, a tým i zmeny návrhu vôbec. Vo veci je vytýčený termín pojednávania na deň 04. 11. 2015 a v prípade dostavenia predvolaných svedkov je predpoklad, že vo veci bude vydané rozhodnutie.

Požadované primerané finančné zadostučinenie v sume 25.000,- eur je zrejme neprimerané. Účelom finančného zadostučinenia nie je náhrada škody, ani reálne plnenie z obchodnoprávneho vzťahu, ktoré týmto sťažovateľ prenáša na štát, čo je neprípustné.

Zároveň Vám oznamujem, že predsedovi okresného súdu nebola doručená sťažnosť sťažovateľky na prieťahy vo vyššie uvedených konaniach. “

5.1 Súčasne k veciam uviedol chronológiu procesných úkonov okresného súdu a účastníkov aj zákonný sudca. V jeho vyjadrení sa uvádza:

„Podaním zo dňa 08. 09. 2015 žiadal Ústavný súd... o vyjadrenie k sťažnosti navrhovateľa namietajúceho porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konaniach 26Cb/71/2011 a 26Cb/72/2011.

26Cb/71/2011

Dňa 01. 12. 2010 bola podaná žaloba voči odporcovi v 1. rade.

Dňa 17. 01. 2011 PZN doložila prílohy žaloby pre odporcu.

Dňa 18. 01. 2011 bol vydaný platobný rozkaz.

Dňa 07. 02. 2011 bol doručený odpor proti platobnému rozkazu.

Dňa 27. 12. 2011 bol nariadený TP na deň 19. 03. 2012.

Dňa 02. 03. 2012 bolo doručené podanie PZN, ktorým ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a požiadala o prerušenie konania do rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní vo veci poškodzovania veriteľa. Podanie adresovala v jednom vyhotovení do dvoch spisov (26Cb/71/2011 a 26Cb/72/2011).

TP nariadené na deň 19. 03. 2012 zrušené pre PN sudcu.

Dňa 01. 05. 2012 bol nariadený TP na deň 10. 10. 2012.

Dňa 12. 09. 2012 bolo doručené písomné podanie PZN, ktorým opakovane žiadala o prerušenie konania a žiadala zrušiť pojednávanie, súčasne ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní.

Dňa 10. 10. 2012 sa konalo pojednávanie, na ktorom navrhovateľka navrhla pripustiť do konania ďalšie subjekty na strane odporcu a súčasne žiadala pojednávanie odročiť na neurčito za účelom doloženia znaleckého posudku, pojednávanie bolo odročené na neurčito. Prílohy dala v jednom vyhotovení.

Dňa 31. 10. 2012 PZN písomne zopakovala svoj návrh na pripustenie do konania ďalších osôb, súčasne doložila znalecký posudok.

Dňa 07. 11. 2012 bol doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 06. 12. 2012 bolo rozhodnuté o návrhu na prerušenie konania a o pripustení do konania ďalšej osoby na strane odporcu, pričom bola PZN súčasne vyzvaná na odstránenie vady návrhu v časti navrhovaného odporcu v 3. rade a na doplnenie návrhu o jedno vyhotovenie znaleckého posudku.

Dňa 21. 01. 2013 doplnila PZN svoje podanie doručené súdu dňa 10. 10. 2012 a oznámila, že na pripustení tretej osoby ako odporcu v 3. rade netrvá. Podanie adresovala v jednom vyhotovení do dvoch spisov (26Cb/71/2011 a 26Cb/72/2011).

Dňa 21. 01. 2013 PZN žiadala pripustiť zmenu návrhu čo do petitu. Podanie adresovala v jednom vyhotovení do dvoch spisov (26Cb/71/2011 a 26Cb/72/2011).

Dňa 04. 04. 2013 bolo doručené písomné podanie odporcu v 2. rade na jeho vstup do konania ako vedľajšieho účastníka konania.

Dňa 16. 04. 2013 bolo doručené odvolanie odporcu v 2. rade voči uzneseniu zo dňa 16. 12. 2012.

Dňa 30. 05. 2013 doručila PZN súdu ďalšie navrhované dôkazy. Prílohy dala v jednom vyhotovení.

Dňa 12. 07. 2013 bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súčasne bol nariadený TP na deň 07. 10. 2013 a PZN bola vyzvaná na odstránenie väd návrhu spočívajúcich v nedoložení náležitého počtu rovnopisov a to v lehote 5 dní. Súčasne bola PZN vyzvaná, aby svoje podania vždy označila jednoznačne, ktorého konania sa týka a aby doručovala listiny v náležitom počte.

Dňa 08. 08. 2013 podal odporca v 2. rade odvolanie voči uzneseniu zo dňa 06. 12. 2012 a opätovne požiadal o pripustenie do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Dňa 11. 09. 2013 doručila PZN listiny podľa výzvy zo dňa 12. 07. 2013 doručenej jej dňa 13. 8. 2013.

Dňa 07. 10. 2013 sa konalo pojednávanie, na ktorom bolo vykonané dokazovanie výsluchom konateľov navrhovateľa, pojednávanie bolo odročené na TP dňa 10. 02. 2014.

Dňa 10. 02. 2014 sa malo konať pojednávanie, na ktoré sa PZN nedostavila.

Dňa 14. 03. 2014 sa pojednávanie nekonalo.

Dňa 16. 10. 2014 PZN oznámila zmenu adresy.

Dňa 22. 01. 2015 bolo doručené písomné podanie PZN a súčasne súdu doložila už doručené listiny ako aj listiny ešte nedoručené, avšak len v jednom vyhotovení.

Dňa 04. 05. 2015 bol tunajšiemu doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia s prílohami, návrh aj prílohy doložila v jednom vyhotovení.

Pri skúmaní porušenia práva na prejedanie veci bez zbytočných prietáhov sa tiež skúma konanie sťažovateľa a akým spôsobom spolupôsobil na dĺžke konania. V tejto súvislosti poukazujem na skutočnosť, že PZN s podaniami zo dňa 30. 05. 2013, 22. 01. 2015, 04. 05. 2015 nedoručila listiny v náležitom počte vyhotovení (§ 42 ods. 3 O. s. p.) a doručovala tiež listiny nejednoznačne označené spisovými značkami - uvádzala dve spisové značky. Súčasne je tiež potrebné zohľadniť, že PZN sa z nariadených štyroch pojednávaní dostavila len na jedno, teda na tri pojednávania sa nedostavila (z toho jedno bolo odročené v dôsledku PN sudcu). Pokiaľ ide o pojednávanie zo dňa 10. 02. 2014, nielenže sa PZN neospravedlnila riadne (neúčast' oznámila avšak neospravedlnila v súlade s § 119 ods. 2 O. s. p.), navyše ani nereagovala na výzvu súdu zo dňa 12. 07. 2013, keď nedoložila listiny, následkom čoho nemohli byť navrhnuté dôkazy doručované odporcom a teda pojednávanie muselo byť odročené.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 07. 11. 2012, súd poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na obsah navrhovaného predbežného opatrenia musel súd najprv právoplatne rozhodnúť o vstupe do konania na strane odporcu subjektu navrhnutého PZN a až potom mohol súd rozhodovať o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Pokiaľ ide o nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 29. 04. 2015, PZN opätovne (napriek doručenému poučeniu a osobitnej samostatnej výzve zo dňa 06. 08. 2013 (správne má byť 16. júla 2013 č. l. 273 v spise, pozn.) nedoručila návrh na nariadenie predbežného opatrenia s prílohami v náležitom počte, keď listiny dala len v dvoch vyhotoveniach, avšak v konaní vystupujú dvaja odporcovia, takže listiny mala doručiť v troch vyhotoveniach a nie v dvoch.

26Cb/72/2011

Dňa 03. 12. 2010 bola podaná žaloba voči odporcovi v 1. rade.

Dňa 21. 12. 2010 PZN doplnila návrh o ďalšie listiny.

Dňa 17. 01. 2011 PZN doložila prílohy žaloby pre odporcu.

Dňa 18. 01. 2011 bol vydaný platobný rozkaz.

Dňa 07. 02. 2011 bol doručený odpor proti platobnému rozkazu.

Dňa 27. 12. 2011 bol nariadený TP na deň 19. 03. 2012.

Dňa 02. 03. 2012 bolo doručené podanie PZN, ktorým ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a požiadala o prerušenie konania do rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní vo veci poškodzovania veriteľa. Podanie adresovala v jednom vyhotovení do dvoch spisov(26Cb/71/2011 a 26Cb/72/2011).

TP nariadené na deň 19. 03. 2012 zrušené pre PN sudcu.

Dňa 01. 05. 2012 bol nariadený TP na deň 10. 10. 2012.

Dňa 12. 09. 2012 bolo doručené písomné podanie PZN, ktorým opakovane žiadala o prerušenie konania a žiadala zrušiť pojednávanie, súčasne ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní.

Dňa 10.10.2012 sa konalo pojednávanie, na ktorom navrhovateľka navrhla pripustiť do konania ďalšie subjekty na strane odporcu a súčasne žiadala pojednávanie odročiť na neurčito za účelom doloženia znaleckého posudku, pojednávanie bolo odročené na neurčito. Prílohy dala v jednom vyhotovení.

Dňa 31. 10. 2012 PZN písomne zopakovala svoj návrh na pripustenie do konania ďalších osôb, súčasne doložila znalecký posudok v jednom vyhotovení,

Dňa 08. 11. 2012 bol doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 06. 12. 2012 bolo rozhodnuté o návrhu na prerušenie konania a o pripustení do konania ďalšej osoby na strane odporcu, pričom bola PZN súčasne vyzvaná na odstránenie vady návrhu v časti navrhovaného odporcu v 3. rade.

Dňa 21. 01. 2013 doplnila PZN svoje podanie doručené súdu dňa 10. 10. 2012 a oznámila, že na pripustení tretej osoby ako odporcu v 3. rade netrvá. Podanie adresovala v jednom vyhotovení do dvoch spisov (26Cb/71/2011 a 26Cb/72/2011).

Dňa 21. 01. 2013 PZN žiadala pripustiť zmenu návrhu čo do petitu.

Dňa 04. 04. 2013 bolo doručené písomné podanie odporcu v 2. rade na jeho vstup do konania ako vedľajšieho účastníka konania.

Dňa 12. 07. 2013 bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súčasne bol nariadený TP na deň 07. 10. 2013 a PZN bola vyzvaná na odstránenie väd návrhu spočívajúcich v nedoložení náležitého počtu rovnopisov a to v lehote 5 dní. Súčasne bola PZN vyzvaná, aby svoje podania vždy označila jednoznačne, ktorého konania sa týka a aby doručovala listiny v náležitom počte.

Dňa 08. 08. 2013 podal odporca v 2. rade odvolanie voči uzneseniu zo dňa 06. 12. 2012 a opätovne požiadal o pripustenie do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Dňa 09. 09. 2013 doručila PZN listiny podľa výzvy zo dňa 12. 07. 2013 doručenej jej dňa 13. 08. 2013, pričom doručil aj listiny, na ktorých doloženie nebola vyzvaná.

Dňa 07. 10. 2013 sa konalo pojednávanie, pojednávanie bolo odročené na TP dňa 10. 02. 2014.

Dňa 10. 02. 2014 sa malo konať pojednávanie, na ktoré sa PZN nedostavila, neúčast' ospravedlňovala zdravotnými dôvodmi.

Dňa 14. 03. 2014 sa pojednávanie nekonalo. Dňa 16. 10. 2014 PZN oznámila zmenu adresy.

Dňa 22. 01. 2015 bolo doručené písomné podanie PZN a súčasne súdu doložila už doručené listiny ako aj listiny ešte nedoručené, avšak len v jednom vyhotovení.

Dňa 04. 05. 2015 bol tunajšiemu doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia s prílohami, návrh aj prílohy doložila v jednom vyhotovení.

Dňa 17. 09. 2015 bol daný pokyn na vykonanie výzvy PZN na doplnenie rovnopisov podaní.

Pri skúmaní porušenia práva na prejedanie vecí bez zbytočných prietáhov sa tiež skúma konanie sťažovateľa a akým spôsobom spolupôsobil na dĺžke konania. V tejto súvislosti poukazujem na skutočnosť, že PZN s podaniami nedoručovala listiny v náležitom počte vyhotovení (§ 42 ods. 3 O. s. p.) a doručovala tiež listiny nejednoznačne označené spisovými značkami - uvádzala dve spisové značky. Súčasne je tiež potrebné zohľadniť, že PZN sa z nariadených štyroch pojednávanií dostavila len na jedno, teda na tri pojednávania sa nedostavila (z toho jedno bolo odročené v dôsledku PN sudcu). Pokiaľ ide o pojednávanie zo dňa 10. 02. 2014, nielenže sa PZN neospravedlnila riadne (neúčast' oznámila avšak neospravedlnila v súlade s § 119 ods. 2 O. s. p.), navyše ani nereagovala na výzvu súdu zo dňa 12. 07. 2013, keď nedoložila listiny, následkom čoho nemohli byť navrhnuté dôkazy doručované odporcom a teda pojednávanie muselo byť odročené.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 06. 11. 2012, súd poukazuje na skutočnosť, že súd musel najprv právoplatne rozhodnúť o vstupe do konania na strane odporcu subjektu navrhnutého PZN (ustáliť okruh účastníkov konania) a až potom mohol súd rozhodovať o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Pokiaľ ide o nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 29. 04. 2015, PZN opätovne (napriek doručenému poučeniu a osobitnej samostatnej výzve zo dňa 06. 08. 2013; správne má byť 6. 8. 2015, pozn.) nedoručila návrh na nariadenie predbežného opatrenia s prílohami v náležitom počte, keď listiny dala len v dvoch vyhotoveniach, avšak v konaní vystupujú dvaja odporcovia, takže listiny mala doručiť v troch vyhotoveniach a nie v dvoch. Po doručení listín bude doručené podanie PZN na vyjadrenie odporcovi v 1. rade PZO v 2. rade a následne bude bezodkladne rozhodnuté návrhu na nariadenie predbežného opatrenia...“

5.2 Rovnaké skutočnosti, čo sa týka procesných úkonov, zistil aj ústavný súd z obsahu spisov okresného súdu, ktoré mu boli predložené na previerku 31. decembra 2015. Navyše ústavný súd zistil, že vo veci vedenej pod sp. zn. 26 Cb 71/2011 a tiež v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 72/2011 právny zástupca odporkyne v 2. rade podaním z 8. septembra 2015 žiadal návrh sťažovateľky zamietnuť. Dňa 2. novembra 2015 doručila právna zástupkyňa sťažovateľky čiastočné späťvzatie návrhov voči odporkyne v 1. rade. Dňa 7. decembra 2015 okresný súd určil termín pojednávanií na 16. december 2015, ktoré sa

konali bez prítomnosti právnej zástupkyne sťažovateľky, ktorá svoju neúčast' ospravedlnila podaním zo 14. decembra 2015 z dôvodu starostlivosti o chorú matku a súčasne z dôvodu jej práceneschopnosti. Na pojednávaniach okresný súd vypočul právneho zástupcu odporkyne v 2. rade a vyzval ho, aby sa vyjadril k návrhom sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia z 29. apríla 2015 a vo veci samej. Tieto pojednávania okresný súd odročil na 11. apríl 2016, resp. 13. apríl 2016 (26 Cb 72/2011). V spisoch sa tiež nachádzajú aj uznesenia z 22. decembra 2015 o zastavení konania proti odporkyni v 1. rade a zamietnutí návrhov sťažovateľky na vydanie predbežných opatrení z 29. apríla, resp. 30. apríla 2015.

6. Sťažovateľka v stanovenej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu okresného súdu a sudcu okresného súdu zaujala stanovisko v podaní doručenom 27. januára 2016. V jej obsiahlom stanovisku, ktoré obsahuje aj skutočnosti vyplývajúce zo sťažnosti, sa okrem iného uvádza:

«... Pokiaľ Mgr. Stanček uviedol..., že právna zástupkyňa navrhovateľa (PZN JUDr. Michalenková) nedoručila súdu napriek samostatnej výzve zo dňa 6. 8. 2013 návrh na nariadenie predbežného opatrenia s prílohami v náležitom počte... tak k tomu sťažovateľ uvádza, že jeho právnej zástupkyni nebola doručená žiadna výzva z Okresného súdu... z 6. 8. 2013 (poznámka: zrejme ide o chybné uvedené dátum, pokiaľ bol návrh na vydanie predbežného opatrenie vyhotovený dňa 29. 4. 2015 nemohol byť výzva zo strany súdu zo dňa 6. 8. 2013?)

V oboch súdnych spisoch je potrebné skontrolovať poštové doručky či vôbec niekto prevzal listy z Okresného súdu... z augusta 2015 (zrejme takýto dátum by mal byť ako dátum odoslania uvedený ?) právnej zástupkyne sťažovateľa takáto výzva nebola doručená a ani jej pošta neoznámila uloženie poštovej zásielky z augusta 2015.

V tejto súvislosti chce sťažovateľ ešte poukázať na opakované chybné doručovanie písomností z Okresného súdu Pezinok, ktorý doručoval písomné zásielky v daných veciach na neaktuálnu (neexistujúcu) adresu advokátskej kancelárie JUDr. Michalenkovej v [REDAKOVANÉ], kde právna zástupkyňa sťažovateľa už nemá sídlo svojej advokátskej kancelárie od 1. novembra 2014 (!), pričom o zmene sídla svojej kancelárie Okresný súd Pezinok v oboch súdnych konaniach písomne upovedomila doporučenými listami zo dňa 14. 10. 2014. Napriek tejto skutočnosti Okresný súd Pezinok doručoval

viaceré písomnosti na túto neexistujúcu adresu..., konkrétne vid' žiadosti zo dňa 8. 10. 2015 a z 9. 10. 2015, ktoré sa dostali do rúk právnej zástupkyne sťažovateľa iba náhodne a to tak, že jej oznámenia o uložení listov z pošty (tzv. žlté lístky) odovzdal bývalý kolega [REDAKOVANÉ], ktorý má v budove bývalých advokátskych kancelárií uskladnený nábytok a spisy, pričom budova je prázdna, opustená a uzamknutá od 1. 11. 2014. Poštové schránky advokátov, pôvodne sídliačich v tejto budove sa nachádzajú vo vnútri uzamknutej budovy, kde sa nedostane ani poštár a ani právna zástupkyňa sťažovateľa, nakoľko po odsťahovaní z budovy dňa 1. 11. 2014 nemá kľúče od vchodu do budovy a objektívne nemá možnosť preberania pošty na tejto „adrese“ v uzamknutej budove!

Pokiaľ sa zákonný sudca... snaží vyvinúť tým, že sústavne obviňuje sťažovateľa a jeho právnu zástupkyňu že údajne nedoručovala súdu potrebný počet listín a najmä k návrhom o vydanie predbežných opatrení z 29. 4. 2015 a z 30. 4. 2015...

Konkrétne návrhy na vydanie (nariadenie) predbežných opatrení zo dňa 29. 4. 2015 a 30. 4. 2015 smerovali výlučne proti odporčyni na 2./mieste... a navrhovateľ... nemal žiadnu právnu povinnosť doručovať písomnosti v troch vyhotoveniach, nakoľko sa netýkali uloženie nejakej povinnosti voči odporčovi na 1./mieste...

Okresný súd Pezinok mal vedomosť a ústavný súd si to môže v súdnych spisov preveriť, že odporca... [REDAKOVANÉ] je de facto neexistujúca spoločnosť s neexistujúcim sídlom...

... Táto skutočnosť bola konajúcemu sudcovi dobre známa, lebo ju vo viacerých písomných podaniach opakovane mnoho krát uviedol sťažovateľ... a najmä sám videl, že všetky doporučené listy, ktoré od roku 2011 zasielal na vyššie uvedenú fiktívnu adresu fiktívnej firmy sa mu všetky vrátili naspäť ako neprevzaté resp. adresát neznámy!!!

Za takejto situácie vyžadovať od navrhovateľa aby každú jednu listinu posielal v troch vyhotoveniach je porušenie ust. § 42 ods. 3 OSP druhá veta „ak je to potrebné“.

Požiadavka konajúceho sudcu bola nezmyselná, protiprávna, mala neskryvane jasný šikanózný charakter voči sťažovateľovi (navrhovateľovi) a to po dobu minimálne 4 rokov! Navrhovateľ aj vyššie uvedeným nezmyselným a šikanóznym požiadavkám vždy vyhovel, pokiaľ mu boli výzvy súdu doručené. Logicky nemohol vyhovieť tomu, čo mu nikdy nebolo doručené.

Konajúci sudca v daných veciach od počiatku t. j. od začiatku roku 2011 až do súčasnosti nepretržite (permanentne) porušoval ust. § 6 OSP v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Taktiež konajúci sudca sústavne a opakovane porušoval článok 47 ods. 3 Ústavy SR...

Konkrétne sa to prejavovalo v nerovnakom zaobchádzaní (diskriminácia) s navrhovateľom a odporcami na 1. a 2. mieste, zatiaľ čo súd od navrhovateľa vyžadoval a to opakovane stovky strán vyjadrení, kópií, príloh (pozn. každý z dvoch súdnych spisov má v kompletnom obsahu spolu s prílohami minimálne cca tisíc strán... od odporcov nevyžadoval vôbec nič, konkrétne sudca nevykonal žiadne opatrenie aby zabezpečil prítomnosť odporcov 1. a 2. na súdnych pojednávaniach, ani [REDAKOVANÉ] ani [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] sa nezúčastnili ani jediného súdneho pojednávania, hoci ich účasť sťažovateľ opakovane a písomne žiadal zabezpečiť, lebo obe spomínané ženy sa podieľali na nehoráznom podvode a spôsobili škodu navrhovateľovi minimálne 160 tisíc eur... pričom sudca nevykonal absolútne žiadny konkrétny úkon, aby ich prítomnosť na pojednávaní zabezpečil!

Sudca neposkytol navrhovateľovi ktorého práva boli preukázateľne poškodené žiadnu právnu ochranu, ktoré nebola ani rýchla, ani účinná nebola vôbec nijaká! ...

Keďže súd si je vedomý, do akej „prekérnej“ a v podstate bezvýhodiskovej situácie dostal svojim postupom sťažovateľa t. j. že dnes už sťažovateľ objektívne nevyhovie absolútne nič od odporcu na 1./ mieste..., ktorý je od roku 2013... v totálnom a nezvratnom úpadku, o čom sa dozvedel od súdnej exekútorky... z Exekútorského úradu Banská Bystrica..., ktorá vykonávala exekúcia v prospech oprávneného [REDAKOVANÉ] proti povinnému [REDAKOVANÉ]..., vedie sa proti nemu v r. 2013 deväť exekučných konaní z čoho, je osem pre extrémne vysoké pohľadávky Daňových úradov Senec a Nitra (pohľadávky v státisícoch eur, chybné vyplatené nadmerné odpočty DPH) a tiež že uvedený povinný nemá absolútne žiadny majetok, ktorý by bolo možné postihnúť exekúciou. Aj túto písomnú informáciu sťažovateľ niekoľko krát doporučene zaslal súdu s množstvom kópií, súd tomu nevenoval nijakú pozornosť...

... Absolútne nerovnaký prístup k účastníkom konania sa prejavil aj v ďalšom protiprávnom postupe sudcu, ktorý od roku 2011 nevypočul ani jediného svedka s výnimkou

oboch konateľov navrhovateľa..., ktorí sa dostavili na pojednávanie dobrovoľne, bez predvolania.

... Až potom, keď Ústavný súd SR vyzval predsedu Okresného súdu v Pezinku na podanie vyjadrenia k ústavnej sťažnosti sťažovateľa v septembri 2015, začal sudca konať, ale opäť neuveriteľne zdĺhavým a pomalým spôsobom a ešte k tomu opäť aj protiprávnym, keď vytýčil termín súdneho pojednávania v oboch veciach na deň 16. 12. 2015, pričom už v čase vytyčovania termínu súdneho pojednávania mal vedomosť, že v žiadnom prípade nebude zachovaná u navrhovateľa zákonná najmenej 5-dňová lehota na prípravu na pojednávanie podľa ust. § 115 ods. 2 OSP, predvolanie bolo doručené právnej zástupkyňi sťažovateľa dňa 15.12.2015 t.j. jeden deň pred pojednávaním, na ktoré sa čakalo cca dva kalendárne roky!

Právna zástupkyňa sťažovateľa JUDr. Eva Michalénková bola v tom čase vážne chorá, od 26. novembra 2015 bola práceneschopná kvôli komplikovanému zápalu pľúc, priedušiek, nosových dutín, hnisavému zápalu mandlí a hnisavému zápalu vnútorného pravého ucha, lekárske potvrdenie o čom ešte v ten istý deň t. j. 15. 12. 2015 zaslala súdu doporučené a I. triedou ako aj e-mailovou poštou. Je absolútnou drzosťou zo strany súdu a neúctou k účastníkom konania a najmä k predvolaným svedkom (súd ich predvolal prvý krát po 5 rokoch trvania sporu!) predvolávať svedkov z rôznych častí Slovenska v čase, kedy preukázateľne musel sudca vedieť, že nebude mať zachovanú lehotu podľa ust. § 115 ods. 2 OSP na prípravu na pojednávanie. O chorobe právnej zástupkyne sťažovateľa vedieť objektívne nemohol, rovnako ale právna zástupkyňa nemohla zase vedieť, že sudca predvolal na pojednávanie dňa 16. 12. 2015 viacerých svedkov, ktorých ale navrhovateľ vôbec nežiadal vypočuť, nakoľko to nebolo potrebné, keďže predložil súdu dôkaz vyjadrenie odporkyne na 2./ mieste [REDAKOVANÉ] získané z trestného spisu OR PZ v Senci, že spoločnosť GEOVRTY- DRILLROCK s.r.o. vykonala objednané vrtné práce.

Sudca sa totiž rozhodol, že bude dokazovať po piatich rokoch, či vôbec boli vrtné práce zo strany sťažovateľa vykonané! To je samozrejme reakcia na sťažnosť na Ústavný súd SR a nie je ťažké uhádnuť, aký bude výsledok oboch konaní, hoci sťažovateľ doložil do oboch súdnych spisov na OS Pezinok kópie uznesení z trestných konaní pred OR PZ v Žiari nad Hronom a OR PZ v Senci...

Právny zástupca odporkyne na 2./ mieste... požiadal písomne Okresný súd... písomnými podaniami z 8. 8. 2013, z 16. 4. 2013 aby súd pripustil vstup [REDAKOVANÉ] ako tzv. vedľajšej účastníčky podľa ust. § 93 ods. 3 OSP, čomu sťažovateľ neporozumel, z akého konkrétneho dôvodu chce by odporkyňa na 2./ mieste vedľajšou účastníčkou oboch súdnych konaní „údajne má záujem na výsledku konania a má záujem predmetné veci riešiť“, keď na početné písomné výzvy sťažovateľa a jeho právnej zástupkyne z rokov 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 nereagovala ani jediný krát a jej právny zástupca na súde opakovane uvádzal, že považuje žalobu voči odporkyni na 2./ mieste za šikanóznou a právne nepodloženú!

Z týchto chaotických a protichodných vyhlásení a vyjadrení, ktoré majú za cieľ iba zavádzať súd, zavádzať navrhovateľa (sťažovateľa) a pred orgánmi činnými v trestnom konaní vzbudzovať dojem, že [REDAKOVANÉ] je ochotná sťažovateľovi spôsobiť škodu uhradiť, v dôsledku čoho bolo aj voči nej trestné stíhanie zastavené a v dôsledku čoho sťažovateľ nemá do dnešného dňa voči škodkyni [REDAKOVANÉ] žiadne právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré by bolo exekučným titulom a za tejto procesnej situácie, ešte sudca Okresného súdu Pezinok sa niekoľko krát na pojednávaniach pýtal právnej zástupkyne sťažovateľa, prečo žaluje odporkyňu na 2./ mieste [REDAKOVANÉ], prečo nežaluje výlučne len odporcu 1./...

... Sťažovateľ si nerobí žiadne naivné ilúzie o ďalšom priebehu súdneho konania v spomínaných dvoch veciach na Okresnom súde v Pezinku, bude musieť podávať početné a finančne nákladné opravné prostriedky a čakajú ho ešte dlhé roky súdnych konaní, vedenie ktorých je veľmi finančne náročné a z toho dôvodu suma 25.000.- eur tzv. primerané finančné zadostučinenie... samozrejme nie je kompenzáciou za vzniknutú škodu, dokonca nepokrýva ani doteraz vzniknuté hotové výdavky sťažovateľa, je to len inštitút spravodlivého pripomenutia Okresnému súdu Pezinok, aké vysoké finančné výdavky musia znášať účastníci súdnych konaní, ktoré aj tak nakoniec ich škody nenahradia a to aj vďaka systému práce súdov...

Preto považuje požadovanú sumu... za úplne obvyklú a bežnú v prípadoch nečinnosti súdov, iní poškodení účastníci požadujú podstatne vyššie sumy. Pokiaľ by sa sťažovateľ ešte v budúcnosti chcel domáhať tzv. náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Pezinok a podať žalobu na Slovenskú republiku - Ministerstvo

spravodlivosti SR čakal by ho na Okresnom súde Bratislava I dlhoročný minimálne 6-7 rokov trvajúci súdny spor, opäť spojený s vysokými výdavkami na právne služby a to po dlhé roky.»

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1... Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

10. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

12. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

12.1 Pri hodnotení podľa kritéria zložitost' veci ústavný súd po preskúmaní spisu konštatuje, že v namietaných konaniach išlo o posudzovanie nárokov sťažovateľky vyplývajúcich zo zmluvy o dielo (na základe vystavených faktúr o zaplatenie peňažnej sumy s príslušenstvom). Ide o problematiku, ktorá je upravená predovšetkým príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ktorých aplikácia je ustálená aj v pomerne

rozsiahlej judikatúre všeobecných súdov (napr. obdobne IV. ÚS 239/03, IV. ÚS 265/04 a IV. ÚS 386/04, III. ÚS 166/2012). Vec preto nemožno považovať za právne zložitú. Skutkovo bola vec zložitejšia (okresný súd vykonal aj znalecké dokazovanie a sťažovateľka si nárokovala náhradu škody aj prostredníctvom trestného konania vedeného proti odporkyňiam v 1. a 2. rade), ale na druhej strane dosiaľ okresný súd v konaní nevypočul ešte žiadnych svedkov navrhovaných sťažovateľkou už v podaní doručenom okresnému súdu 23. februára 2011. Prvýkrát si ich predvolal až v súvislosti s nariadeným pojednávaním určeným na 16. december 2015, ktorého sa viacerí svedkovia nezúčastnili z dôvodu, že predvolanie na pojednávanie im nebolo doručené, alebo ho neprevzali včas. Okresný súd vo svojom vyjadrení tiež nenamietal skutkovú a právnu zložitost' danej veci. Ústavný súd k tomu však pripomína, že vhodnou organizáciou činnosti na súde alebo prijatím vhodných opatrení mohol okresný súd dané veci aj spojiť, pretože sa u neho začali v jeden deň, skutkovo spolu súvisia a navyše sa týkajú sa tých istých účastníkov (§ 112 ods. 1 OSP) a tie isté úkony okresného súdu sa v oboch konaniach aj opakujú.

12.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmaných veciach, ústavný súd konštatuje, že je pravdou, že sťažovateľka pri podaní návrhov nezaplatila súdny poplatok, nezúčastnila sa aj dvoch nariadených pojednávanií 10. februára 2014 a 16. decembra 2015 (neúčast' však riadne ospravedlnila) a podávala tiež návrhy na vydanie predbežných opatrení, na prerušenie konania, návrhy na dokazovanie (výsluchom viacerých svedkov), ako aj viaceré zmeny žalobného petitu a zmenu účastníkov na strane odporcov, ale na druhej strane tieto okolnosti nemožno pripísať iba na jej ľarchu, pretože využitie možností daných sťažovateľke procesnými predpismi (Občianskym súdnym poriadkom) na uplatňovanie a presadzovanie jej práva v občianskom súdnom konaní nemožno kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (I. ÚS 31/01). Pokiaľ ide o nutnosť predkladania ďalších rovnopisov listín, je síce preukázané, že okresný súd naozaj právnu zástupkyňu sťažovateľky viackrát vyzýval na ich predloženie, ale na druhej strane bolo z jeho strany potrebné zvážiť, či výzvy na predloženie ďalších kópií dôkazov z polície, exekútorského úradu alebo okresnej prokuratúry mali byť zasielané aj iným účastníkom a vyhotovované viackrát, ak [navyše odporkyňa v prvom rade bola v úpadku a nikdy nepreberala zásielky, čo bolo okresnému

súdu dobre známe už od februára 2013 (č. 1. 242 v spise 26 C 71/2011)] odporkyňa v druhom rade bola pred týmito orgánmi aj sama vypočúvaná. Takisto okresný súd doručoval do októbra 2015 svoje výzvy aj na inú adresu právnej zástupkyne sťažovateľky, ako mu oznámila listom zo 14. októbra 2014 (č. 1. 332 v spise 26 C/71/2011). Preto sa ústavný súd nemohol stotožniť s názorom okresného súdu, že sťažovateľka a jej správanie bolo podstatnou príčinou doterajšej dĺžky konania.

12.3 Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu. Z procesných úkonov je zrejmé, že okresný súd konal o procesných návrhoch účastníkov konania a nariadil aj pojednávania, ale tieto úkony okresný súd vykonával so značným časovým odstupom (rozhodovanie o predbežných opatreniach, nie v zákonnej lehote, hoci procesný predpis - Občiansky súdny poriadok v § 75 ods. 4 ustanovuje na rozhodnutie o predbežnom opatrení lehotu 30 dní), ale s oneskorením až ôsmich mesiacov, o návrhu na prerušenie konania (až po deviatich mesiacoch), čím v konaniach vznikli i zbytočné priet'ahy. Najväčším pochybením okresného súdu napriek citlivosti predmetu konania (existenčné problémy sťažovateľky vyplývajúce z obchodnoprávneho vzťahu) je to, že okresný súd sa mal v prvom rade sústrediť na dokazovanie súvisiace s meritom obidvoch vecí, ktoré by boli predpokladom aj na prípravu konečných meritórnych rozhodnutí, čo však nerobil, čo je nezlučiteľné so základným právom účastníka konania podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Okresný súd nekonal v predmetných veciach efektívne, ale iba čakal na výsledky trestného konania, ktoré bolo napokon zastavené proti odporkyňi v 1. rade po prevedení obchodných podielov z pôvodného odporcu v 1. rade na inú pochybnú osobu a tiež proti odporkyňi v 2. rade, ktorá tiež tvrdila, že má majetok v takej hodnote, z ktorej je ochotná zaplatiť požadovanú sumu sťažovateľke (bližšie pozri č. 1. 265 v spise 26 C 71/2011). Z ústavnoprávneho hľadiska je neprijateľné, aby konanie na jednom stupni trvalo viac ako päť rokov bez toho, aby došlo k vydaniu čo len jedného meritórneho rozhodnutia vo veci, a tak k nastoleniu právnej istoty v tomto konaní.

13. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej k zbytočným priet'ahom v súdnom konaní nemusí dochádzať len nekonaním

príslušného súdu, ale aj takou jeho činnosťou, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníkov súdneho konania. „Aj neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol.“ (napr. IV. ÚS 164/03, IV. ÚS 121/04, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 380/08, I. ÚS 158/2010)

14. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 26 Cb 71/2011 a sp. zn. 26 Cb 72/2011 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

III.

15. Keďže ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupmi okresného súdu, prikázal mu, aby vo veciach konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojich veciach (bod 2 výroku nálezu).

16. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

17. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala aj o priznanie finančného zadost'učinenia v sume 25 000 €, pretože výšku považuje vzhľadom na výšku uplatneného nároku za primeranú a taktiež preto, že má existenčné problémy a musela vynaložiť značné finančné prostriedky na vyriešenie sporov, ktoré dosiaľ stále nie sú právoplatne skončené.

18. Vzhľadom na okolnosti danej veci dospel ústavný súd k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) nie je dostatočným zadost'učinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadost'učinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti daných vecí (pozri body 12.1 až 12.3) považuje za primerané v celkovej sume 3 000 € podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

19. Ústavný súd nevyhovel v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadost'učinenie nad ústavným súdom priznanú sumu 3 000 €. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto rozhodnutia.

20. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľke, ktorá bola vo veci namietaného porušenia práva úspešná, vznikli trovy konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátkou JUDr. Michalenkovou. Advokátka vykonala v roku 2015 dva úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je 1/6 z výpočtového základu. Odmena za jeden právny úkon vykonaný v roku 2015 je 139,83 €, spolu s režijným paušálom 8,39 € predstavuje sumu 148,22 €. Odmena advokátke za 2 úkony právnych

služieb a 2 x paušálna náhrada predstavuje sumu 296,44 €. K tomu vykonala aj jeden právny úkon v roku 2016 (vyjadrenie k stanovisku okresného súdu z 26. januára 2016) v sume 143 € a 1 x režijný paušál v sume 8,58 €. Keďže uplatnená náhrada trov konania sťažovateľky za tri úkony právnej služby je totožná so sumou vypočítanou ústavným súdom, trovy právneho zastúpenia jej boli priznané v celkovej sume 444,85 €, ktorú je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

21. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy).

V Košiciach 10. februára 2016